

Leila Ben Ali ali Kraljica Kartagine

Leila Ben Ali, rojena 24. oktobra 1956, je žena strmoglavljenega tunizijskega diktatorja Zine el Abidine Ben Alija, ki je predsedoval Tuniziji v letih 1987 do 2011. Leila Ben Ali je ena izmed desetih otrok prodajalca posušenega sadja Mohameda in Saide Trabelsi. Leila, ki nima posebne formalne izobrazbe, je delala kot frizerka in rada žurirala po Parizu. Tri leta je bila poročena s Khelilom Maaouiaom in se zapletla v afero z industrijskim magnatom Faridom Mokhtarjem, ki jo je uvedel v visoko tunizijsko politično družbo, kjer je spoznala svojega bodočega moža.

Njen soprog je bil rojen leta 1936 in se je po ne preveč uspešnem šolanju leta 1958 pridružil novonastali tunizijski vojski, ki so jo šolali Francozi. Ko se je leta 1964 vrnil v Tunizijo, je ustanovil Vojaško protiobveščevalno službo, ki jo je vodil deset let. Pretežni del svoje politične kariere je deloval na področju obveščevalne službe in bil nekaj časa tudi veleposlanik na Poljskem. Leta 1987 so zdravniki razglasili, da tedanji predsednik Tunizije Bourguiba ni sposoben vladati. Ben Ali je ukazal, naj ga razrešijo, in sam prevzel predsedništvo. Sprva je kazalo, da bo Tunizijo smelo popeljal na pot demokracije, saj je dopustil delovanje opozicije, zrahljal okove cenzure in spretno slalomiral na mednarodnem diplomatskem parketu. Korupcija, kršitve človekovih pravic in prisvajanje tujega in narodnega bogastva so postali stalnica njegove vladavine, pri čemer mu je izdatno pomagala soproga.

V času, ko je bila prva dama Tunizije, je Leila Ben Ali poskrbela, da je so bili člani njene družine, Trabelsijev klan, vedno pri koritu. Njene metode pridobivanja bogastva so bile brutalne in so spominjale na delovanje mafije. Bila je nenasitna in pohlepna. Vestno je skrbela za svojo podobo v javnosti in postala predsednica mednarodnega združenja arabskih žena AWO (Arab Women Organization), v okviru katerega se je zavzemala za preprečevanje nasilja nad ženskami, za socialno pravičnost in boljše pogoje žensk iz arabskega sveta. Za to je bila deležna številnih mednarodnih priznanj sorodnih organizacij.

Upor zoper dvajsetletno vladavino je sprožil samosežig lastnika uličnega kioska, ker so mu mestne oblasti zaplenile zaloge in mu prepovedale prodajo. Ponižani, revni in razžaljeni Tunizijci so zavzeli ulice in zahtevali Ben Alijev odstop, precej puščic je bilo usmerjenih tudi zoper njegovo samopašno soprogo in njen družinski klan, katerega številni člani so bogateli z nasiljem in izsiljevanjem. 24. januarja 2011 sta zakonca Ben Ali zbežala iz države. Želela sta v Francijo, ki je zavrnila njuno prošnjo za zatočišče, zato sta se zatekla v Savdsko Arabijo, kjer jima je kralj Abdulah dovolil ostati pod pogojem, da se odrečeta političnemu delovanju. Leila je ob odhodu poleg nakita, denarja in ostalih dragocenosti s seboj odnesla tudi državne zaloge zlata.

Ben Alija je menda leta 2011 zadela kap, ni pa znano, v kakšnem zdravstvenem stanju je danes. Tunizijsko sodišče je oba zakonca v odsotnosti obsodilo na 35 let zapora, vendar Savdska Arabija zavrača njuno izročitev. Leila Ben Ali je v izgnanstvu izdala knjigo z naslovom *Moja resnica (Ma vérité)*, v kateri zavrača vse očitke, medtem ko je njen soprog leta 2016 prek odvetnikov sporočil, da obžaluje napake in nasilje, ki so bili del njegovega režima.

I. R.

Jette Ostan Vejrup, Mario Dragojević, Tjaša Železnik